

کتاب دربارہ یی یونس پیغمبر

یونس از خدای رخواست

۱ یی مہت کلوم خدای یونس، امتای پُخرَد نازل سَت ات
یَمند دِسگہ لوُجِن قُد: ۲ «تَر بِنارُ غُلا نینوا ساو ات وی
مَرْدُمردِ اِختارِ ڈہ اِدی خُدای یی لوُد: وِہف بَدِیہنِن از نَظَر مو
پنہونِ نِسْت ات وُز تہ بہ جَالدی وِہف نابود کِنم.» ۳ اما یونس
خواہنِ دِسگہ قُد اِدی از خُدای رِخِیْتت دَد تَر بِنارُ یافا توید
ات تَرمی یی کِبستی وینت اِدی یا تَر بِنارُ تَرشیش چی تید قُد.
یونس خو کِرایِی داک چود ات پی کِبستی مُسافرِن قتی سوار
سُت تا وِہف قتی از چَنگ خُدای تَر بِنارُ تَرشیش رِخِیْتت.
۴ اما یوَدند کِستی از ساحِل تَر سَت، بَخلیوَدند خُدای خَبس
بنوُخ رِماد ات دوَندرد خَبس بنوُخ قُد اِدی قَریب کِستی غرق
سوُد. ۵ وَم کِستی صاحبِنِن از بِناج خو جوَن، ہر چِدوُم از
خو خُدای یاری تِلَایِت. واڈہن خو ویزِن اَر بحر پَتیوَد تا
کِستی سُبک سوُد ات اِکدی دوَند وِختند یونس راحَت وَم
کِبستی اَمبار خوَنہ یِند تَر خوڈم قُد. ۶ وَم کِبستی کَتَنک تَر وی
خَبز سُت ات قیودی: «یَم چیز گاُپ تَت بَخارَت خہ بِناج؟
اَنَدِخ پی خُدای زارگی کِن! شاید ماُش تی رحم کِبست ات
ماُش نِجات ڈید!» ۷ تا مہن کِبستی صاحبِن تَصمِیم اَنجوُفد
پِشک پِتہن ات چِسپن از دَسْتی چِدوُم از وِہف غَضب خُدای
سُڈج ات بِناجِن طوفون خہ سُڈج. تا م پِشک یونس پیغمبر
نوُم تی وِیَسْت. ۸-۹ واڈہن از وی پِہنِسْت: «تو ماُشرد لو
چیزرد اِکد بلا ماُش تی یِتچ؟ تَت چای؟ تو کار چیز؟ از چِدوُم

جایت؟ از چِدوْم قَوْمَت؟» یونس لود: «وُزْمِ عِبْرُونِی اَت

خُداوَنَد، خُذای آسْمون، زَمأذ اَت بَحری پېڅا خه چوْرچ

پَرَسْتِبْنُم.»^{۱۰} قایى وِبْقَرْد لود: «از خُذایْم رِخوشِچ.» وخت

وَأْثېن دى خه بَشْد لپ بِناجېن ثوید اَت لودېن: «چیز رَدَت

اِکدی کار چود؟»^{۱۱} یدِ طوفون لپ دى دَرَو سوْد اَت از وی

یېن پېبْنست: «تو قَتى چیر کِنَام تا طوفون آروم سوْد؟»

^{۱۲} یونس پِیغَمَبَرى لود: «مو اَر بَحْر پْتبَت اَت بَحْر ته فاگه آروم

کِبْنست، دِجَات وُز ته فَاْمم اِکدی بِناجِجِن طوفون از دَسْتى مو

سُذِج اَت تَمه یبَت مِس بِلاندى خه وِیْبِیچ.»^{۱۳} اما هر خُوندېن

تلاش خه چود کِشْتى تَر ساِحِل فرِیْبِن، کوْمیا بېن نه سَت.

طوفون از وی مِس خَبِن دى سَت.^{۱۴} تَأْمېن وَاذْ خُداوَنَد،

یونسی اِکوى خُذای عِبَادَت خه چود، وَاْثېن وِرِد دَرَو دِعا

سَت اَت لودېن: «اې خُداوَنَد، مَأش بَخاطر گُناه اِکمی

شَخْص هِلاک ما کِن اَت مَأش مَسول ما رِگ مى ما فَاْم؛

دِجَات ماذ کار بِنېن فُکَت خواست تو.»^{۱۵} تَأْمېن یونس پِیغَمَبَر

زَابْست خو اَر بَشْخېن وى پْتیوْد اَت طوفون قَرار چود.

^{۱۶} وَاْثېن از خُذای لپ بِناج ثوید اَت قُرْبونى نَدْرېن وِرِد چود.

^{۱۷} تَأْم خُذای غُلا نَهَنگ بَابْست اَت یا یى از یونس پِیغَمَبَر

اَبَابْست اَت یونس پِیغَمَبَر اَره بِنَأب اَت مَهْت اَر وِم قِیچ رېد.

یونس دِعا

^۱ ۲ تَأْم یونس از مایى قِیچَنْد پېبِن خُداوَنَد، خُذای خو دِعا

چود لودى: ^۲ «دَر وخت سَخْتى یْم، قِیوْد اَت خُذای مو قَبول

چود. از عالم ما رِگْم قِیوْد اَت تَت به داد مو فرِیپت.^۳ مو یَت

اَر بَحْر جوْبِن پْتیوْد اَت گَرْتَاْفَنْدُم غَرَق سَت اَت جوْبِنېن

خُروبوئنت مو بربین چود. ^۴ تر خو یم لوَد اِدی از نَظَر خو یَت
 مو ڈر پتیوَد اَت دِگه ته نه فَاَرِثِیم تو عِبَادَتِگَاه مُقَدَس وِئِم. ^۵ اَر
 بَحَر گَرِذائِم بَهد مَارِگ لَپ نَزِیدِک فُذ. بَنخَبِنَپن مو گِرِد چود
 اَت بَحَر وَاِشَپن مو مَأکَرِد بَرزین سَت. ^۶ تا اَر کوهپن بَیرُم
 فِرِیپت. دَرِفازه پَن زِندهگی پَن مو به روی چُست سَت اَت تَر
 جَای مَارِگم زِندوونی سَت. اَمَا ای خُداوَنَد، خُذای مو، تُت از
 مَارِگ چَنگَبِنَد مو خِلاص چود. ^۷ وَخَتی اِدی فُکَت اُمبِذ خو
 یم از دُست دَاثِجِن خَه فُذ، فاگه یَت تو ای خُداوَنَد تو بَیائِم
 فُذ اَت مو قَلب دِعاپنن پی تو عِبَادَتِگَاه مُقَدَس فِرِیپت. ^۸ اِکواث
 اِدی بُتَپن پَرَسَتِپن خَه کِنَپن از نِعمَت توپن بَی بَاره، ^۹ اَمَا وُز
 ته به ساز اَت سُرود قُلُغ اَت قُرَبوونی تُرد کِنُم اَت خو نَذری ته
 مِس تُرد تَقَدِیم کِنُم. نِجَات فَقط از طَرَف تو ای خُذای.»
^{۱۰} وی وَخَتی خُذای وِم نَهَنگ تی اَمَر چود اِدی یوئس از خو
 غِیَقَنَد تَر پَالی پتیوَد اَت دِسگه یی نَهَنگ چود.

یوئس ته تَر بِنَار نینوا سَت

^۳ ^۱ فاگه خُداوَنَد یوئسَرِد لوَد: ^۲ «تَر بِنَار نینوا ساو اَت پَبِغوم
 اِدی تُرد خَه لوَد مَرْدَمَرِد وی فِرِیپ.» ^۳ یوئس از خُذای گَاپَپن
 اِطاعت چود اَت تَر بِنَاری نینوا توید. نینوا لَپ غُلا بِنَار فُذ
 دِسگه اِدی اَره مِبِتی دَرِبَر اَنجوفد تا سَر تا سَر وی بِنَار نَارد.
^۴ یوئس تَر بِنَار دَهد اَت بَعد از یی مِبِت پوَنَد تیداو دَرَو وِعظ
 سَت اَت لوَدی: «چَهَل مِبِت دی نَرَجید بِنَاری نینوا ته نابود
 سوَد.» ^۵ مَرْدَم وی بِنَاری وی گَاپَپن باوَر چود، فُکَتَرِد لوَد
 روزه اَنجِبِت اَت فُکه از حُلک تا غُلا، بَخاطر توبه چید پِلِیس
 پِنخَبِت.

^۶ وَخَتِي پادبناه نینوا خه بِنْد اِدی یونس چیز لَوْفَج از خو
تختی خَأْد اَت خو شاهوونه پوبساکهنی از خو تَنَّا یِنْد تیزد اَت
پلیس غیچی خو تَر دَام دَاد اَت تیر تی نوست. ^۷ پادبناه اَت
وی غَلَّ اِن سَرَا سَرَا سَرَا نینوا بانبست:
«اِنسُون اَت حیوونین یی چیزت مَأ خبن حَتَا بَسَخ مِس مَأ
بِرِزبن. ^۸ فکِه مَرْدُم اَت حیوون باید پلیس پِنخبن اَت به درگاه
خُدای دعا کِنبن اَت از پوندبن بَد خو پَس گَارْتِنبن، از اَعْمَال
بَد خو دُست تَأژبن. ^۹ مَرْدُم چیز فَامت، شاید خُدای از خو
قَار گَارْتد اَت مَأش تی رحم کِبست، اَت مَأش از بِن نه
ییست.»

^{۱۰} وَخَتِي خُدای وینت وَاذبن از پوندبن بَد خو دُست تیزد وِبَف
تی یی رحم چود، اَت آفَت اِدی خُدای لَوْفَج خه قُد وِبَفَرْدی
نانبست.

یونس پِیغَمْبَر قَار اَت مِهْرَبُونی یی خُدای

^{۱۱} ^{۱۲} از دی کار یونس پِیغَمْبَر لَب قَار سَت. ^۲ یو یی پی خُدای
دعا چود اَت لَوْدی: «خُداوندا، وَخَتِي تَر خو مَمْلَکَتُم خه قُد
اَت تَت مُرد لَوْد تَر می بِنَار یَدُم، فَاْمِچَتُم، تَت خُدای مِهْرَبُونی،
دِلِسوز اَت طاقَت تُنْد اَت از آفَت بِنِبِستاو ته پُنبمُون سَاوی
اِدی لَوْدُم تَر بِنَار تَرشیش رِخِیْتُم. ^۳ خُداوندا، مو جُون زی،
دِجَات مو جُون زی اِدی هر چیزت پِبِنَبینی خه چود اِکوی
تی نه سَت.» ^۴ خُدای وِرِد جَوَاب دَاد: «یِد بَشَاندا تَت از مو
خَفَه خه سُدَج؟»

^۵ یونس از بِنَار نَبستوید، طَرَف شَرَق وی بِنَاری خُرْد کِپَا دَاد،

وَمَ سَايَا يَنْدِي نَوَسْتِ اَتَ چو بستی بِناری نینوا تی ته کو چیز
 یاذد. ^۶ وی وَخْتِ خُدایِ یی بُتاً رُوی وَبَدَدِ اَتَ وَمَ پَامَ پَارِکَبِنِ
 یُونُسَ کَالِ خَبَزِ قَهْ قُدْ تَا وَرِدِ سَايَا سَوْدِ اَتَ یُونُسَ پَیْغَمْبَرَ اَزِ
 خَو رَا حَتِی لَپِ خُشِ قُدْ. ^۷ اَمَا یی سَحْرَکِی خُدایِ فَرْمُونِ ثَادِ
 وی بُتاً چَخیرِجِ ثیدِ اَتَ یو بُتاً قَا قِ سَتِ. ^۸ وَخْتِ خَیْرِ نَبَسْتَویدِ
 اَتَ هَوَا گَارْمِ خَه سَتِ، خُدایِ کَشِ کَشِ بِنُوخِ اَزِ طَرَفِ شَرَقِ
 یُونُسَرِدِ چودِ اَتَ خَیْرِ دَسِ کَشِ کَشِ قُدْ یُونُسَ پَیْغَمْبَرَ وی
 کَشِ کَشِی تَابِ نَه چودِ، اَزِ خُدایِ خَو میداوِ تِلْأَیْتِ اَتَ لَوْدِی:
 «مُردِ میداوِ بیدی اَزِ زنده رِېداو.» ^۹ وی وَخْتِ خُدایِ یُونُسَرِدِ
 لَوْدِ: «یِدِ بَشَانْدَا یی بُتاً قَا قِ خَه سَوْدِ اَتَ تُو خَفَه سَاوی؟»
 یُونُسَ پَیْغَمْبَرِی لَوْدِ: «قَرِیْبِ اَزِ قَارِ مَرْم.» ^{۱۰} خُدایِ لَوْدِ: «بُتاً
 اِدِی یی بِنَابَنْدِ پِېژَا سَتِ اَتَ یی بِنَابَنْدِ اَزِ بَیْنِ خَه تِیْزِدِ تُو زَارِثِ
 تُدِ، دِسْگَه اِدِی تُو نَه مَعْنَتِ وی تی چو رِجِ اَتَ نَه یِدِ وی غُلَا
 چو رِجِ. ^{۱۱} اَمَا تَرِ بِنَارِی نینوا لَپِدی اَزِ یِکَصِدِ وِ بَیْسْتِ هَزَارِ نَفَرِ
 زَنْدِگِی کِیْبَسْتِ اَتَ خَو نِیکِ اَتَ بَدِ نَه وَزُونِیْنِ اَتَ دِسْگَه فَنَا
 مَالِ اَتَ سِتْوَرِ مِسِ تَرَمِ زَنْدِگِی کِیْبَسْتِ.»